

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2887/24
6.3.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ивана Негића, председника већа, Олге Арсовић и Јасне Лозук, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА, ЈМБГ: ..., са пребивалиштем у ..., улица ..., чији је пуномоћник Данило Кљајевић, адвокат из Београда, улица Томе Максимовића број 7/5, стан 15, против тужених-противтужилаца ББ, ЈМБГ: ..., са пребивалиштем у ..., улица ... и ВВ, ЈМБГ: ..., са пребивалиштем у ..., улица ..., чији је заједнички пуномоћник Чедомир Стојковић, адвокат из Београда, улица Цара Уроша број 35, са умешачем на страни првотужене-противтужиле ГГ, ЈМБГ: ... са пребивалиштем у ... улица ..., чији је пуномоћник Ивица Вуковић, адвокат из Београда, улица Краља Милана број 8, ради иселења и утврђења права својине, одлучујући о жалби тужиоца-противтуженог изјављеној против пресуде Трећег основног суда у Београду П 601/10 од 31.8.2023. године и решења Трећег основног суда у Београду П 601/10 од 31.8.2023. године, у седници већа одржаној 6.3.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог-противтужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Трећег основног суда у Београду П 601/10 од 31.8.2023. године у ставовом првом, другом, трећем и четвртном изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба туженог-противтужиоца у делу у коме је изјављена против решења Трећег основног суда у Београду П 601/10 од 31.8.2023. године, као недозвољена.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца-противтуженог за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца-противтуженог АА из ..., којим је тражио да се утврди да је тужилац-противтужени једини и искључиви власник непокретности и то парцеле број... КО ..., у површини од 786м² и куће саграђене на тој парцели све у ... у улици ..., што су тужени-

противтужиоци ББ и ВВ, дужни да признају и трпе. Ставом другим изреке одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца-противтуженог АА из ..., којим је тражио да се наложи туженима-противтужиоцима да се са свим лицима и стварима иселе из породичне куће која се налази у ..., у улици ..., саграђеној на катастарској парцели број ... КО ..., и да је предају на несметано коришћење тужиоцу-противтуженом у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Трећим ставом изреке усвојен је противтужбени захтев тужених-противтужилаца па се утврђује да су тужени-противтужиоци ББ и ВВ обоје из ..., по основу грађења из сопствених средстава и радом, постали власници на идеалној 1/2 дела куће саграђене на катастарској парцели ... КО ..., уписане у листу непокретности број ... КО ..., а што је тужилац-противтужени АА дужан признати и трпети. Четвртим ставом изреке обавезан је тужилац-противтужени АА да туженима-противтужиоцима ББ и ВВ, на име трошкова парничног поступка солидарно исплати и износ од 1.114.006,25 динара у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде, под претњом принудног извршења, а петим ставом изреке одбијене је захтев умешача ГГ за накнаду трошкова парничног поступка.

Против наведене пресуде, побијајући је у ставовима првом, другом, трећем и четвртм одлуке као и на решење од 31.8.2023. године, тужилац-противтужени изјавио је благовремену жалбу, побијајући исту у целини, из свих законом прописаних разлога.

Испитујући правилност и законитост првостепене пресуде у смислу одредбе члана 372 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 125/2004 и 111/2009) који се примењује у овом поступку, на основу члана 506 важећег Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11 са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба тужиоца-противтуженог неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности. Апелациони суд налази да није учињена ни битна повреда поступка из члана 361 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку, на коју се жалбом тужиоца противтуженог посебно указује, јер првостепена пресуда садржи јасне, потпуне и непротивречне разлоге о чињеницама важним за правилно одлучивање који нису у супротности са садржином изведених доказа у списима предмета, док је изрека пресуде јасна и непротивречи разлозима датим у образложењу у погледу важних чињеница.

Према утврђеном чињеничном стању утврђено је да су тужилац-противтужени АА и тужена-противтужиља ББ рођени брат и сестра. Заједно су живели као подстанари, у ... од 1998. године, а са њима су живела и деца ББ. Решењем Одељења за имовинско правне и стамбене послове СО Земун број 463-376/99-6 од 26.4.1999. године, тужилац-противтужени АА је добио на трајно коришћење, уз накнаду, ради изградње породичне стамбене зграде неизграђено грађевинско земљиште и то парцелу ..., површине 786м² и исту је исплатио. Решењем Одељења за имовинско правне и стамбене послове СО Земун број 2681/2000-6 од 0.12.2000. године, одређен је и кућни број за зграду која је саграђена на парцели број ... Решењем Службе за катастар

непокретности број 952-04-6015/2013 од 24.7.2015. године, дозвољено је у листу непокретности број ... КО ..., промена адресе-кућног броја на катастарској парцели број ..., тако да нова адреса гласи "...", корисника ГО Сурчин, као и упис права својине у корист АА, ЈМБГ: ..., ... улица ... са уделом поседа 1/1 на породичној стамбеној згради број 1, површине у габариту 150м², изграђеној на катастарској парцели ... КО ..., досадашњег непознатог држаоца са делом поседа 1/1, уз забележбу да је право својине уписано по Закону о посебним условима за упис права својине на објекту број 1 изграђеном без грађевинске дозволе. Градња спорне непокретности започета је 2001. године и те године је изграђено приземље, након чега су се тужилац-противтужени АА, тужена-противтужиља ББ и њена деца, уселили у спорну непокретности у којој су живели заједно до 2008. године, када се тужилац-противтужени иселио. Парничне странке су биле у добрим односима, нису имали сукобе, односно АА и ББ, као брат и сестра, све до 2008. године, када се АА иселио из спорне непокретности. Парничне странке никада нису закључиле формали писани уговор о заједничког градњи непокретности и деоби корисне изграђене површине, али су постигли усмени споразум о заједничкој градњи као брат и сестра, којим су се споразумели да заједнички улажу у изградњу породичне стамбене зграде, да туженима-противтужиоцима, припадне стан у приземљу а да тужиоцу-противтуженом припадне стан на спрату. Постојање неформалног, усменог договора парничних странака о заједничкој градњи, потврђено је од стране већине сведока, саслушаних у току овог парничног поступка. Тужена-противтужиља ББ, придржавала се речи из усменог уговора, те је о свом трошку оспособила приземље за становање и опремила га, није улагала у стан на спрату, осим што је покрила кућу, односно извела нужну радњу, да њен стан у приземљу не би прокишњавао. Чињеницу постојања неформалног договора између парничних странака поткрепљује и чињеница да стан на спрату и стан у приземљу нису повезани унутрашњим степеништем, односно да постоји посебан улаз за стан на спрату. Претежни део плацева који је тужилац-противтужени наследио у Босни, продао је после исељења из спорног објекта, након 2010. године, а у време прибављања плаца и изградње спорног објекта до нивоа грубих грађевинских радова, продао је три плаца. У периоду почев од 1.4.2001. године до 30.9.2016. године, тужена-противтужиља је била запослена и пријављена у ..., код ... и тај рад је евидентиран у ПИО Фонду. Парничне странке су радиле и непријављене и то произилази из исказа сведока. Тужилац-противтужени је у време изградње спорне непокретности био пријављен од 16.5.2004. године до 10.9.2005. године, у ... у фирми "... д.о.о., од 11.9.2005. године до 6.5.2008. године у ... у фирми "... д.о.о., од 1.6.2008. године до 30.11.2008. године у ... у фирми "... а од 15.4.1991. године до 16.5.2004. године, не постоји податак да је АА био пријављен. Тужени-противтужиоци су претежно улагали у изградњу спорне куће, ББ је радила више послова истовремено како би прикупила средстава неопходна за изградњу куће, тужилац-противтужени је учествовао у копању темеља, а од темеља на даље радове је финасирала ББ. АА је платио супруга сведока ДД, како би зидао спрат и плочу и купио је рогове за кров који су 2008. године подигли ВВ и његови синови, али су искористили рогове које је купио АА. Доња етажна јединица предметне куће је завршена осим купатила, где недостају плочице, али су постављене санитариије и објекат је прикључен на струју и воду. Тужена-противтужиља ББ и њен муж ВВ живе у доњој етажи предметног објекта са својом децом. Горња етажна јединица није оспособљена да се у њој живи, унутрашњост горње етажне јединице није омалтерисана, на поду нема подлоге а једини улаз на горњу етажну јединицу је

степеницама са спољне стране. На горњој етажи су уграђени прозори које је финасирао тужилац-противтужени, урађени су само груби радови а то подразумева да су урађени само зидови без развода струје, воде и грејних тела. Објекат је дељив на две стамбене јединице са засебним улазом у приземљу и посебним улазом на спрат.

Из усаглашених налаза и мишљења судских вештака економско-финансијске и грађевинске струке произилази да се улагања тужиоца-противтуженог састоје у прибављању плаца у износу од 1.049,11 евра и улагање у грађевину износи 9.040,53 евра што укупно износи 10.089,64 евра, а улагања тужених-противтужилаца се састоје од улагања у грађевину у износу од 43.601,83 евра, улагања у прикључак за струју у износу од 859,08 евра, што укупно износи 44.460,91 евро, те произилази да је допринос тужиоца-противтуженог у стицању предметне непокретности заједно са прибављањем плаца 18,50% док је допринос тужених-противтужилаца у стицању предметне непокретности заједно са прибављањем плаца 81,50%. На катастарској парцели број ... КО ... укупне површине 786м², у улица ..., као ималац права својине уписана је Република Србија, а као ималац права коришћења АА док је на породичној стамбеној згради изграђеној на парцели број ... КО ..., као ималац права својине у 1/1 дела уписан тужилац-противтужени АА.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је утврдио да су тужилац-противтужени и тужени-противтужиоци стекли право својине на изграђеној непокретности у складу са општим принципима имовинског права, позивајући се на одредбе члана 3, 20, 21, 22 став 1, 24, 33, 37 став 1,43 а у вези са одредбом члана 67 и 73 Закона о основама својинскоправних односа, тако што су својим материјалом, радом и средствима изградили нову ствар, а тако стекли основ за сусвојину на ствари.

Приликом доношења одлуке, првостепени суд је прихватио усаглашен налаз и мишљење судских вештака у коме је утврђено улагање тужиоца-противтуженог износи 10.089,64 евра, улагање тужених-противтужилаца укупно износи 44.460,91 евро, односно да је допринос тужиоца-противтуженог у стицању предметне непокретности 18,50% а допринос тужених-противтужилаца у стицању предметне непокретности 81,50%, стога је одбио тужбени захтев тужиоца-противтуженог да је једини и искључиви власник непокретности и то парцеле број ... КО ..., у површини од 786м² и куће саграђене на тој парцели све у ... у улици ..., одбио његов захтев за иселење тужених-противтужилаца из породичне куће и предају на несметано коришћење тужиоцу-противтуженом и донео одлуку као у ставу првом и другом изреке ожалбене одлуке. Имајући у виду наведено, првостепени суд је одлучио о противтужбеном захтеву тужених-противтужилаца и утврдио да су тужени-противтужиоци, по основу грађења из сопствених средстава и радом, постали власници на идеалној 1/2 дела куће саграђене на катастарској парцели... КО ..., уписане у листу непокретности број ... КО ..., на основу члана 24 став 1 Закона о основама својинскоправних односа, те да основано потражују утврђење права сувласништва на непокретности сразмерно висини улагања и одлучио као у ставу трећем изреке ожалбене пресуде, али не из разлога које је првостепени суд дао у образложењу пресуде.

Наиме, у конкретном случају усмени договор брата и сестре, да заједнички граде породичну стамбену зграду, улажу новац и рад у изградњу куће у којој ће свако

имати посебну стамбену јединицу и то тужилац-противтужени стан на спрату а тужени-противтужиоци стан у приземљу, није именовани уговор, али тако уговорена права и обавезе упућују на примену правних правила уговора о ортаклуку из Параграфа 723-758 Српско грађанског законика-СГЗ, који се примењује као правно правило на основу члана 4 Закона о неважности правних прописа донетих пре 06.04.1941. године и у току непријатељске окупације.

Према параграфу 723. Српског грађанског законика, који се примењује као правно правило на основу члана 4. Закона о неважности правних прописа донетих пре 6. 4. 1941. године и у току непријатељске окупације, уговор о ортаклуку настаје када се два или више лица споразумеју да уложе свој рад или и ствари своје ради постизања користи коју ће међу собом делити. Ради се о уговору за који није прописана обавезна писана форма, којим се два или више лица обавезују да ће заједнички искоришћавати своја имовинска добра у циљу постизања имовинске користи. Да би се неко сматрао ортаком неопходно је да је унео неку имовинску вредност у ортаклук и да учествује у подели заједничке добити. То је уговор којим ова лица стварају заједницу имовине и рада ради постизања одређених економских циљева. То је уговор који почива на поверењу уговорних странака. Овај уговор се закључује простом сагласношћу воља странака и производи правна дејства и када није закључен у писаној форми. Овим уговором ортаци се узајамно обавезују. Овим уговором ствара се један трајан однос, јер остварење циља уговора захтева један одређени временски период.

Супротно жалбеним наводима тужиоца-противтуженог правилно је утврђено да тужени-противтужиоци основано потражују право сусвојине сразмерно висини свог улагања, према сразмерној вредности удела у објекту у односу на укупну вредност објекта утврђену вештачењем. Наиме, правилно је првостепени суд оценио да су брат и сестра имали усмени договор о заједничкој градњи породичне стамбене зграде и то да заједнички граде и улажу новац у изградњу куће у којој ће свако имати своју посебну стамбену јединицу, тужилац-противтужени стан на спрату а тужени-противтужиоци стан у приземљу. Такође је закључио да заједничко грађење, односно стварање нове ствари, представља правни основ стицања права сувласништва тужених-противтужилаца на предметној непокретности, сразмерно висини свог улагања, према сразмерној вредности удела у објекту у односу на укупну вредност објекта утврђену вештачењем. Закључио је да заснивање сувласништва на основу заједничке градње претпоставља постојање јасног и одређеног споразума који подразумева намеру и вољу учесника у том споразуму да се улагањем средстава заједнички гради, ради стицања одређених својинских удела, који би били одговарајући уложеним средствима. Оценио је да је воља странака, као уговарача, извршена у претежном делу јер је породична стамбена зграда изграђена у свему у складу са договором, две одвојене стамбене јединице, са засебним улазима, стан у приземљу оспособљен да се у њему живи, а у стану на спрату су изграђени само груби радови, постављени прозори, урађени зидови, без развода струје, воде и грејних тела. Такође је оценио да утврђење права својине на породичној стамбеној згради на основу усменог споразума блиских сродника, у овом случају брата и сестре, није од значаја постојање писаног уговора, већ да ли постоји заједничко улагање у грађење спорне непокретности, садржина споразума и воље уговорних странака. Како је приликом доношења одлуке, имао је у виду исказе сведока који су присуствовали договору парничних странака о заједничкој градњи спорне

непокретности, утврдио је да је исти постојао и да су се парничне странке усмено договарале да заједнички граде и улажу новац, материјал и рад у изградњу спорне непокретности, као и да након изградње, стан у приземљу припадне туженима-противтужиоцима а стан на спрату тужиоцу-противтуженом.

Нису основани наводи жалбе тужиоца-противтуженог којима указује да је суд приликом доношења одлуке учинио битну повреду одредбе парничног поступка из члана 361 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку наводећи да је лично добио на трајно коришћење, уз накнаду, ради изградње породичне стамбене зграде неизграђено грађевинско земљиште и то парцелу ..., површине 786м², те да се у јавним књигама води као искључиви власник непокретности. Наиме, првостепени суд је правилно утврдио да се тужилац-противтужени који се, не поштујући садржину усменог уговора и међусобни договор, укњижио на целој непокретности и уписао уписао као власник 1/1 на парцели и породичној стамбеној згради изграђеној заједничким улагањем, стога је одбио тужбени захтев у коме је тражио да се утврди искључиво власништво на непокретности и парцели и кући и одбио захтев за исељење тужених-противтужилаца и предају у posed непокретности тужиоцу-противтуженом. Тужилац-противтужени није оспоравао туженима-противтужиоцима градњу куће и улагање рада и средстава. Наиме, правилно је првостепени суд, из исказа парничних странака и саслушаних сведока, закључио да се тужилац-противтужени није противио све до подношења тужбе 2010. године. Тужени-противтужиоци, знали су да је тужилац-противтужени ималац права коришћења на катастарској парцели на којој је изграђена породична стамбена зграда, али су у складу са усменим договором о заједничкој градњи, улагали материјална средства и рад и градили породичну кућу у намери да постану сувласници на наведеној непокретности, на основу заједничког улагања, у складу са усменим договором.

Супротно жалбеним наводима тужиоца-противтуженог, правилно је првостепени суд оценио да је постојала породична заједница брата и сестре са њеном децом и обим, лично и уз мобу, изведених радова до исељења тужиоца-противтуженог. Наиме, како су тужилац-противтужени и тужена-противтужиља ББ и њено троје деце ца живели у заједници, у добрим односима, почев од 1999. године до 2008. године, и то од 1998. године па до изградње приземља, прво као подстанари у Бољевцима, а након тога до 2008. године, у спорној непокретности, првостепени суд је правилно утврдио да у време када се тужилац-противтужени иселио из спорне непокретности те 2008. године, били су урађени сви груби грађевински радови осим покривања куће.

Неосновани су жалбени наводи тужиоца о висини улагања ББ, односно већим финансирањем изградње непокретности самосталним издржавањем троје малолетне деце, слањем новца супругу ВВ који се у једном периоду изградње непокретности налазио у бекству од државних органа Републике Србије. Ово стога што околност да ли су ортаци испунили обавезу да у ортаклук уложе једнак део, да ли су се у току изградње појавиле непредвиђене околности (прокишњавање плоче и стављање куће под кров) и трошкови у којима јесу или нису учествовали на једнаке делове, јесте околност која би евентуално утицала на њихов облигационоправни однос али не и на деобу главног посла, што је у конкретном случају стицање права сусвојине на парцели и кући на једнаке делове. Наиме, вештачењем утврђени проценат улагања парничних

странака у спорну непокретност, не утиче на правилност чињеничног стања од значаја за одлуку о тужбеном захтеву.

Супротно жалбеним наводима тужиоца-противтуженог да туженима-противтужиоцима није дао сагласност за извођење било каквих радова и улагања на спорној непокретности у сврху стицања власничких права, правилно је првостепени суд одлучио да извођење радова, након иселења туженог, нема утицаја на правна дејства заједничког посла. Наиме, заједничка градња води оригинарном стицању права својине учесника у изградњи на породичној кући, а њихово стицање на посебним деловима (стану у приземљу и стана на спрату) подразумева деобу заједничке ствари, па је стога извођење радова на посебним и заједничким деловима куће, пре извршене деобе, без правног дејства у односу на ортаке.

Неосновани су наводи жалбе тужиоца-противтуженог да је стекао право трајног коришћења и право на изградњу објекта на кат.парц. бр. ... КО ... коју је исплатио, те да извођење радова без његове сагласности и повећање вредности непокретности, не може бити основ стицања сувласничког удела. Наиме, како током поступка није било спорно да су се у предметном случају тужилац-противтужени и тужени-противтужиоци сагласили и на основу усменог договора за изградњу заједничке куће унели одређене ортачке уделе: тужилац-противтужени је инвестирао новац за куповину парцеле добијен продајом три плаца у Босни, а тужени-противтужиоци своја средства, рад који такође има имовинску вредност. Стога је заједничко право парничних странака да учествују у подели добити, сагласно постигнутом споразуму уговорних страна. Наиме, правилан је закључак првостепеног суда да тужени-противтужиоци основано захтевају да се утврди да њима припада право својине на ортачки изграђеној кући са по једном половином идеалних делова, те да тужилац-противтужени неосновано захтева да се утврди да је он искључиви власник ове непокретности.

Неосновано у жалби, тужилац-противтужени оспорава налаз и мишљење судских вештака економско-финансијске и грађевинске струке наводима да су судски вештаци, нарочито вештак грађевинске струке, грубо прекорачили задатак и удаљили се од струке и законских овлашћења, те да вештак грађевинске струке није имала приступ горњој етажи непокретности. Наиме, правилно је првостепени суд оценио, да су судски вештаци, одговорили на задатак вештачења, сходно правилима струке, да су се вештаци изјаснили на све примедбе, те да је судски вештак економско финансијске струке доставила и допунски налаз без измена и допуна, као и да су усагласили своје налазе и изјасниле се на примедбе на рочишту одржаном 15.6.2023. године на коме је и пуномоћник тужиоца-противтуженог усмено изнео захтев за изузеће. Стога, не постоје докази који би указивали на пристрасност судских вештака.

Правилно је првостепени суд ценио чињеницу да вештак грађевинске струке није имала приступ горњој етажи јер кључеве стана на спрату поседује само тужилац-противтужени, али да је свој налаз урадила и дала мишљење тако што је утврдила вредност радова на основу стања у списима предмета, изласком на терен, мерењем објекта као и исказа тужиоца-противтуженог који је у свом исказу навео да су изведени само груби радови, а што су потврдили, на терену, и комшије, који су саслушане као сведоци.

Жалбени наводи тужиоца-противтуженог да је суд поклонио веру исказима сведока предложених од стране тужених-противтужилаца, а није правилно ценио исказе сведока предложених од стране тужиоца-противтуженог, нису основани. Наиме, првостепени суд је, доносећи ожалбену одлуку, оценио исказе свих предложених и саслушаних сведока и током поступка вршио и суочење тужиоца-противтуженог и сведока ЋЂ са туженом-противтужиљом ББ. Стога, непосредним извођењем доказа, применом начела непосредности, правилно је првостепени суд формирао, оценио и образложио сопствено уверење.

Приликом доношења одлуке, Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе али их посебно не образлаже, јер су без утицаја на могућност другачијег пресуђења.

Правилном применом чланова 146, 149 и 150 Закона о парничном поступку, првостепени суд је одлучио о трошковима парничног поступка чију висину је определио сагласно Адвокатској тарифи важећој у време пресуђења.

Имајући у виду наведено, Апелациони суд је применом члана 375 а вези са чланом 373 став 1 тачка 2 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 125/04 и 111/09) одлучио као у ставу првом изреке.

Међутим, став други изреке побијане пресуде се односи на решење којим се одбија захтев тужиоца-противтуженог за изузеће вештака. Како против тог решења није дозвољена жалба, сходно одредби члана 266 став 5 Закона о парничном поступку, то је жалба одбачена као недозвољена на основу овлашћења садржаног у одредби члана 374 став 1 у вези члана 364 став 3 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 125/04 и 111/09).

С обзиром да тужилац-противтужени није успео у жалбеном поступку, то му не припада право на накнаду трошкова другостепеног поступка, па је на основу одредбе члана 161 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 125/04 и 111/09), одлучено као у ставу трећем изреке пресуде.

Приликом доношења одлуке, Апелациони суд је имао у виду да је првостепени суд, приликом доношења одлуке о трошковима парничног поступка, применио одредбе Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 72/11 са каснијим изменама и допунама) али како су истоветне садржине и одредбе Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 125/04 и 111/09) који се примењује на основу одредбе члана 506 став 1 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 72/11 са каснијим изменама и допунама), то је ова омашка без утицаја на правилност побијане пресуде.

Председник већа-судија
Иван Негић,с.р.

За тачност отправка

Управитель писарнице
Јасмина Ђокић